

ICH LIEBE DICH IMMER MEHR

Leon Pensaert

Inspiratiebron: De Loo, Tessa: Het rookoffer, 1987

Lenz, Siegfried: Een minuut stilte (Schweigeminute), 2010

PERSONAGES

Piet De Schutter	directeur
Lotte Rosenberg	lerares Duits, klaslerares 6a
Donald Van Goidsenhoven	leraar geschiedenis, klasleraar 6b
Marcel Opdebeeck	leraar wiskunde, klasleraar 6c
Marie	leerlinge 6a
Anne	leerlinge 6a
Yves	leerling 6a
Nicolas	leerling 6a
Johan	leerling 6a
moeder van Johan	

ICH LIEBE DICH IMMER MEHR

1ste scène

(vooraan podium: tafeltje met paarse doek -

treurige muziek weerklinkt -

vanuit de zaal komen naar voren: directeur met de urne van Lotte Rosenberg, Johan

met de foto van Lotte, moeder van Johan, Van Goidsenhoven, Opdebeeck, Marie,

Anne, Yves en Nicolas;

urne en foto worden op het tafeltje gezet,

alle acteurs en actrices maken een halve cirkel rond het tafeltje)

DIRECTEUR

Enkele dagen geleden waren wij samen met Lotte Rosenberg, onze lerares Duits, nog in Berlijn. Deze jaarlijkse studiereis: het hoogtepunt van het middelbaar, is een drama geworden voor onze diepbetreurde collega en voor ons allen.

Zoals ieder jaar bereidde Lotte de Duitslandreis met hart en ziel voor. Ze slaagde erin door haar enthousiasme en haar onverdroten werkdrijf de liefde voor de Duitse cultuur in de brede zin van het woord bij jullie aan te wakkeren.

Wat een onvergetelijke reis had moeten worden, werd de laatste dag een tragedie.

Lotte Rosenberg was een steunpilaar van onze school. Ze was een graag geziene collega die altijd bereid was te helpen. Lotte had een ruime geest. Ze was geen vakidiote, maar ze leefde wel voor haar vak.

Haar pedagogische kwaliteiten, haar belesenheid, haar engagement, haar ruime geest, haar vriendelijkheid, van dit alles hebben we maar weinige jaren mogen genieten. Fortuna heeft er anders over beslist.

Lotte kwam op voor haar leerlingen, die haar daarvoor respecteerden. Ze ging

moelijkheden niet uit de weg. Problemen van welke aard ook, loste ze waardig op. Ze verstond de jonge mensen.

Lotte, je gedrevenheid, je behulpzaamheid, je onvoorwaardelijke inzet, je vergevingsgezindheid maakten van jou een voorbeeldige collega-leerkracht.

Je kon luisteren en kritiek aanvaarden.

Lotte Rosenberg, volgende maandag al zullen we je vriendelijke 'goedemorgen'

... sorry.

(stopt met krop in de keel, doet een teken aan een leerling om te spreken)

MARIE

Frau Rosenberg, lieve Lotte, en als ik zeg 'lieve' dan is dat echt gemeend.

Nooit heb ik een leerkracht zo aangesproken. Maar jij had iets, waarvoor iedereen in de klas door het vuur ging. Je was streng, en ik mag zeggen dat we niet met een gerust gemoed naar de klas kwamen als het overhoring was. Voor jouw vak, Duits, hebben we allen met liefde geblokt. En dat is de waarheid.

Voor ieder punt dat je gaf, moest worden gewerkt.

En als er eens een leerling was die niet de helft haalde... maar wat zeg ik toch... dat gebeurde niet. Jij gaf zo Duits dat de taal niemand afschrikte.

Entschuldigung, als we toch eens lastig deden, of ik op een bepaald moment wat jaloers werd. *(kijkt naar Johan)*

Je begreep onze gevoelens, mijn gevoelens. Altijd was je bereid te luisteren.

Je hebt ons, zesdejaars, gelukkig gemaakt en ook blij.

Lieve Lotte, konden we maar de klok terugzetten om het tragische voorval te voorkomen.

Ik besluit met een gedicht van Gotthold Ephraim Lessing. Het verwoordt wat wij allen, leerlingen van het zesde jaar, nu voelen.

Gestern liebt' ich

Morgen leid' ich
Heute sterb' ich
Dennoch denk' ich
Heute und morgen
gern an gestern

(fade-out spot)

(tafeltje met urne en foto verdwijnen)

(4 ruimtes, enkele met dubbele functie, met zetstukken:

1ste ruimte/decor: speelplaats met bank- kamer directeur

2de ruimte/decor: kamer van Johan

3de ruimte/decor: lerarenkamer- klas

4de ruimte/decor: spreekkamer – kamer van Rosenberg)

2de scène

(1ste decor: speelplaats)

(leerlingen Marie, Anne, Nicolas, Yves, Johan in zomerplunje zien elkaar terug

na de zomervakantie, wachten op de directeur voor de klasindeling)

MARIE

(zit op de bank als de anderen opkomen)

Hé, Anne. Wat ben ik blij dat ik je terugzie!

ANNE

Oh, nee! Jij weer! Gisteren lag ik nog op het strand. Ik moet nog acclimatiseren.

JOHAN

Ha, Marie. En ons Anne is nog niet veranderd, zo te horen.

MARIE

Hebben wij na twee maanden geen kusje verdiend?

ANNE

Niks forceren. Als hij niet wil, voor mij geen punt...

(Johan pakt Marie vast)

Niet te opdringerig!

MARIE

Jaloers, Anne?

ANNE

Ik heb al...

JOHAN

Ik wil geen pruillipjes. Kom hier, schat.

ANNE

Laat het maar zo. Dat mag iemand anders tegen mij zeggen.

Zeg dat tegen Marie. Die voelt misschien iets voor jou?

JOHAN

't Moet wederzijds zijn. Marie is sympathiek, Anne.

MARIE

Wat niet is, kan komen, Johan.

ANNE

Hij zal er nog niet aan toe zijn, zeker!

Ja, meisjes zijn vlugger volwassen.

JOHAN

En wij moeten nog één jaar met elkaar verder. Dat belooft.

MARIE

Misschien toch beter aan de kust gebleven.

ANNE

Ja, ik weet het. Ik ben niet genietbaar.

MARIE

En Johan, veel gelezen en gedichten geschreven?

JOHAN

Als je niet op vakantie gaat...

Hier den Yves. Hoe was het op kamp met de scouts?

YVES

Heel goed. Maar zwijg erover.

Dag, allemaal.

Allez, ons laatste jaar. Dat het maar vlug de honderdste dag is.

ANNE

Dat is verstandige praat.

MARIE

Die twee hebben mekaar gevonden. Houden zo.

ANNE

Op school, he, maar niet daarbuiten.

YVES

Kom hier dat ik je kus, miss België.

ANNE

Zeg!

(Nicolas komt er ook aan)

NICOLAS

(naar de meisjes toe, geeft ze een vluchtige kus)

Pak aan, schoonheden. Of moet ik zeggen: vamps? *(uitspraak: vemps)*

MARIE

O, wat een compliment!

ANNE

Maar wie is de echte vamp?

JOHAN

Amai, een Engels woord voor een Franssprekende!

NICOLAS

Polyglot.

YVES

Ben je niet naar Zuid-Frankrijk geweest?

NICOLAS

Toch wel.

MARIE

Zeg, Nicolas, wat is er met je haar gebeurd?

NICOLAS

Kort en goed, hé!

ANNE

Sexy.

JOHAN

Positief, Anne.

YVES

Noteren!

JOHAN

Om over iets anders te beginnen. Eigenlijk heb ik uitgekeken naar 1 september.

ANNE

Dat meen je niet! Daar is nog leven na de school.

MARIE

Johan is serieus.

ANNE

Soms schijnen ze elkaar gevonden te hebben.

YVES

Nu je het zegt.

JOHAN

Twee maanden thuis blijven...

NICOLAS

Ga jij nooit op vakantie, Johan?

JOHAN

Nee. Dat kunnen wij niet.

NICOLAS

Ik geloof je niet.

ANNE

Wie heeft er een appartement in Saint-Tropez!

YVES

Kom bij de scouts, Johan.

JOHAN

Ik ben nooit bij een jeugdbeweging geweest.

MARIE

Daar moet je voor geboren zijn.

3de scène

(1ste decor: speelplaats)

*(directeur Piet Deboosere, Lotte Rosenberg, Marcel Opdebeeck, en een
nieuwe leerkracht Donald Van Goidsenhoven verschijnen al pratend met elkaar –
leerlingen zijn aanwezig)*

ANNE

't Is zover. Voor de laatste keer: klasindeling in de kleuterschool.

MARIE

Heb jij zelfkritiek?

NICOLAS

(in stilte, alleen voor de leerlingen)

Daar zie, de Marcel, wanneer gaat die op pensioen?

YVES

De versheidsdatum van Euclides is al lang verstreken.

ANNE

Die zou aan mijn lijf niet mogen komen.

JOHAN

Hij is wel getrouwd.

YVES

Die staat er alleen voor zijn salaris op 't einde van de maand.

MARIE

Ik heb Euclides in het vierde jaar gehad... en die viel best mee.

ANNE

En heeft hij er mogen aan komen?

MARIE

Wat zou ik nu antwoorden?

JOHAN

Die naast Deboosere staat, is dat mevrouw Rosenberg?

ANNE

Ja, die geeft alleen Duits in het laatste jaar.

NICOLAS

Hoe weet jij dat?

ANNE

Mijn broer heeft haar vorig jaar gehad. Geen gemakkelijke.

JOHAN

Maar wel een mooie vrouw.*(reactie van Marie)*

ANNE

Je hebt gelijk.

MARIE

Schoonheid zit van binnen.

YVES

Een dooddoener.

NICOLAS

Een mooi gedekte tafel...

ANNE

Als we die hebben als klaslerares...

YVES

Dan gaan we niet lachen. Dat wordt zweten!

ANNE

En van wie weet jij dat?

YVES

Ik heb dat horen zeggen.

MARIE

Dat is een bron!

ANNE

Onze Dirk weet er alles van. Ze buist met de glimlach.

JOHAN

Geef haar niet de kans.

MARIE

Dat vind ik ook.

JOHAN

Voor haar wil ik wel mijn beste beentje voorzetten.

ANNE

Marie! Heb je het gehoord? Tijd om aan jezelf te werken.

MARIE

Wat bedoel je?

ANNE

Je bent verstandig... maar er is nog iets anders.

YVES

Wie is die andere? Dat is een nieuwe.

ANNE

Die heeft nogal een neus.

NICOLAS

Weet je aan wie hij me doet denken?

...

We kennen hem allemaal. Vorig jaar hebben we in de lessen Frans een toneelfragment gelezen...

YVES

Cyrano de Bergerac!

NICOLAS

Franse literatuur... dat is het einde.

MARIE

Beetje kortzichtig?

ANNE

Met zo'n slurf gaan we hem eens alle hoeken van de klas laten rieken.

NICOLAS

Testen zullen we hem.

ANNE

Wees daar maar zeker van.

DIRECTEUR

Mag ik even jullie aandacht?

NICOLAS

(in stilte)

Efkens, he!

DIRECTEUR

Zei daar iemand iets?

...

Goedemorgen, iedereen. Ik ben blij dat ik jullie weerzie.

ANNE

(stil, maar toch nog hoorbaar)

Ons komediantje!

DIRECTEUR

Anne, ook hartelijk welkom. Voor wie nieuw is dit jaar: ik ben Piet De Schutter, directeur van deze instelling.

Hopelijk heeft iedereen een deugddoende vakantie gehad. Om er opnieuw met verse moed tegen aan te gaan. En wel voor de laatste keer op deze school.

Voor de meesten dan toch! *(gniffelt)*

NICOLAS

O, dat is een billenkletser!

DIRECTEUR

Ik zie heel wat nieuwe leerlingen. Dat doet me plezier. Het bewijst dat onze school een degelijk niveau heeft. En dat mag worden gezegd.

Ik stel enkele leerkrachten voor.

Marcel Opdebeeck, leraar wiskunde en klasleraar van 6c.

Lotte Rosenberg, klasleraar van 6a en lerares Duits voor alle zesdes. En

Dan is er een nieuw gezicht: Donald Van Goidsenhoven. Hij

neemt 6b onder zijn hoede. De zesdejaars zullen genieten van... zijn geschiedenislessen.

ANNE

Nu weet ik waarom dat die zo'n lange neus heeft.

YVES

Ik ook.

ANNE

Om in de archieven te snuffelen.

MARIE

Weinig origineel.

DIRECTEUR

Mag ik verder gaan, a.u.b.?

...

Dank u. En er is nog een nieuwtje. Mevrouw Lotte Rosenberg is benoemd in het Goethe-Institut in Brussel. Proficiat.

MARIE

Interessant!

ANNE

Daar twijfel ik niet aan!

DIRECTEUR

Ja. Onze collega is gevraagd acties op touw zetten om de teruglopende kennis van het Duits onder de jongeren een halt toe te roepen.

(Johan applaudisseert spontaan – Marie verbaasd)

(licht dooft)

4de scène

(2de decor: klaslokaal)

ROSENBERG

Ihr habt alle den letzten Stundenplan?

ALLEN

Ja.

ANNE

Mevrouw, kan het even in het Nederlands?

ROSENBERG

Ich bin Deutschlehrerin.

YVES

Maar u bent ook wel klaslerares.

ROSENBERG

Sie haben ganz Recht.

ANNE

Awel dan. Wat houdt u tegen?

MARIE

Anne, a.u.b.

ROSENBERG

Seien Sie höflich.

JOHAN

(tot Anne)

Heb respect.

(Rosenberg lacht naar Johan)

NICOLAS

Heb jij extra punten nodig?

ROSENBERG

Zuhause bei meinen Eltern wird immer Deutsch gesprochen.

ANNE

Duits is dus uw moedertaal.

JOHAN

U klinkt echt Duits, mevrouw.

ANNE

Marie!

MARIE

Dat is in ons voordeel.

NICOLAS

Dat denk ik ook.

ROSENBERG

(lachend) Extra punten, Nicolas.

Goed. In het Nederlands. Iedereen heeft het lesrooster goed genoteerd?

JOHAN

Is het definitief?

ROSENBERG

Ich denke schon.

ANNE

Dinsdagmiddag twee uren wiskunde na elkaar zonder pauze. Kan u daar nu echt niks aan doen?

JOHAN

Als het nu nog Duits was!

ANNE

Marie, het valt niet op, vind je niet?

ROSENBERG

Das genügt. 't Is genoeg.

ANNE

Mevrouw, die uren wiskunde.

ROSENBERG

Ik ga mijn best doen, Anne, maar één lesverschuiving heeft
dan weer gevolgen voor de andere klassen.

NICOLAS

Laat het zo.

ANNE

Nicolas, voor jou is wiskunde wel een makkie.

ROSENBERG

Wir gehen weiter.

Und jetzt Ihre Arbeiten. Die Deklination des Adjektivs.

ANNE

De verbuiging van het adjectief. Amai, zeg!

MARIE

Leerstof van vorig jaar.

ANNE

Die dat heeft uitgevonden... die moesten ze naar een concentratiekamp sturen.

ROSENBERG

Anne, bitte.

ANNE

Ik heb gelijk.

MARIE

Zwijg en laat mevrouw Rosenberg uitspreken.

ROSENBERG

Nur für diese Grammatikarbeit gebrauchte ich die Zensurenstufen, die es bei der Bewertung in der Bundesrepublik gibt.

ANNE

Ik versta niks van wat u zegt, mevrouw.

ROSENBERG

Johan, du hast eine Sechs.

ANNE

Dat is niet slecht.

MARIE

Das bedeutet ungenügend.

ROSENBERG

Gut, Marie. Marie: eine Eins. Gratuliert.

ANNE

Ik ben mee. Hoe lager het cijfer, hoe beter.

ROSENBERG

Anne: eine Vier; Yves: eine Zwei, und der Nicolas: eine Drei.

JOHAN

En ik?

ROSENBERG

Du bist der Einzige, der diese Arbeit nicht bestanden hat.

MARIE

Johan, ik ga je de verbuiging wel uitleggen.

ROSENBERG

Meine Lieben, bis morgen.

(leerlingen verlaten de klas – Rosenberg volgt – Johan bekijkt haar)

5de scène

(gang – Rosenberg houdt Van Goidsenhoven op en bekijkt Johan die wat verder blijft staan met Marie en blijkbaar een afspraak maakt- voortdurend houdt Johan)

Rosenberg en Van Goidsenhoven in de gaten)

ROSENBERG

En, collega Van Goidsenhoven, vallen de jongelui van het zesde jaar mee?

VAN GOIDS

(raakt Rosenberg lichtjes aan – Rosenberg trekt terug)

Ach, Lotte, soms zijn we wel meer dan rumoerig.

ROSENBERG

Ja, hoe waren wij? Dat is je eerste jaar in het onderwijs?

VAN GOIDS

Ja. Een leerschool. Ik moet vaak mijn stem verheffen.

ROSENBERG

Je nooit kwaad maken, Donald.

VAN GOIDS

Je geeft me goede raad, Lotte. *(raakt Lotte opnieuw aan)*

ROSENBERG

Sorry, collega, ik heb dit niet graag.

(kijkt naar Johan die op dat moment ook naar haar kijkt en glimlacht)

VAN GOIDS

(lacht krampachtig)

Ik probeer iets meer te geven dan wat in het leerboek staat.

ROSENBERG

Als een klas ziet dat je geen schoolvos bent, dan krijg je van jongeren veel krediet.

VAN GOIDS

Hoelang geef jij al les?

ROSENBERG

10 jaar.

VAN GOIDS

Dan heb je al heel wat ervaring.

ROSENBERG

Soms word je met bepaalde situaties geconfronteerd dat...

VAN GOIDS

Lotte, hoeveel uren moet je vandaag nog geven?

ROSENBERG

Nog één uur.

VAN GOIDS

Dat valt mee. Ik ook. Heb je zin straks met mij in De Abdij iets te gaan drinken?

(komt dichterbij Rosenberg – Johan kijkt)

ROSENBERG

Collega Van Goidsenhoven, het Goethe-instituut...

VAN GOIDS

Jaja, ik begrijp dat. Doe maar een voorstel. Wanneer?

ROSENBERG

Deze week zie ik het echt niet zitten.

VAN GOIDS

Volgende week dan?

ROSENBERG

Ik heb het druk.

VAN GOIDS

(een beetje wrevelig)

Je hebt een vriend. Zeg dat dan gewoon.

ROSENBERG

Dat doet niets ter zake.

Luister, Donald, als er problemen in een klas zijn, kan je bij mij altijd terecht.

VAN GOIDS

Bedankt.

ROSENBERG

Moeilijkheden van professionele aard. Is dat duidelijk?

VAN GOIDS

Meer dan.

(Van Goidsehoven af – Johan glimlacht – Rosenberg komt de kant op van Marie en Johan)

ROSENBERG

En Marie, al een afspraak met Johan gemaakt voor het adjectief?

MARIE

Johan gaat er zich in vastbijten, mevrouw.

JOHAN

Ik laat er geen gras over groeien.

MARIE

Hoe eerder hij het door heeft...

ROSENBERG

hoe beter.

(Rosenberg gaat verder en lacht naar Johan – Marie merkt dat)

6de scène

(2de decor: kamer van Johan: tafel met pc , stoel, kast, divan -

Johan voor pc – moeder komt binnen)

MOEDER

En, zoon, gaat het op school?

JOHAN

Veel meer werk dan vorig jaar.

MOEDER

En het zal er niet op beteren.

JOHAN

Dat weet ik maar al te goed.

MOEDER

Waarmee ben je bezig?

JOHAN

De lerares Duits heeft over haar grootvader verteld. Die was Duits
ambassadeur in België, vorige eeuw.

MOEDER

Een Duitse familie.

JOHAN

Zo is het.

MOEDER

Wat ik je kom vragen: kan jij twee rondes van papa overnemen?

JOHAN

Zeg, mama, 's avonds heb ik mijn tijd...

MOEDER

Dat hoor ik, dat zie ik.

Wat we bij kunnen verdienen, hebben we broodnodig.

JOHAN

Akkoord. Ik help nu al bij het sorteren van de reclamebladen.

MOEDER

Papa klaagt meer en meer over zijn rug. Vanmorgen is hij naar de huisdokter geweest...

JOHAN

En?

MOEDER

Hij moet onder de scan.

JOHAN

Geen goed nieuws.

MOEDER

Ik hoop dat het niet zo erg is.

JOHAN

Kijk eens: onze klasfoto.

MOEDER

Een kleine klas. Wie is dat?

JOHAN

Dat is onze klaslerares: mevrouw Lotte Rosenberg.

MOEDER

Die mag er zijn.

JOHAN

Jij bent ook een mooie vrouw, mama.

MOEDER

Geweest.

JOHAN

Nog altijd. Papa moet een zeer gelukkig man zijn.

MOEDER

Jammer van nu.

JOHAN

Lotte geeft Duits.

MOEDER

Je bent al erg familiair.

JOHAN

Onder elkaar spreken we van Lotte. We spreken haar wel aan met 'mevrouw'.

MOEDER

Goed. Johan, ik mag dan op je rekenen?

JOHAN

't Zal wel moeten, zeker!

Waar is papa?

MOEDER

Hij sorteert. Het ronddragen kan echt niet meer.

JOHAN

Ja, ik versta het.

MOEDER

Kom hier, dat ik je een kus geef.

JOHAN

Jaja, 't is al goed. Ik heb nog werk.

MOEDER

Met de ambassadeur van Duitsland?

(verdwijnt al lachend)

7de scène

(lerarenkamer: directeur, Opdebeeck, Rosenberg, Van Goidsenhoven)

DIRECTEUR

Collega's, ik weet dat je allemaal graag naar huis gaat. Dus houd ik het kort.

OPDEBEECK

Een goed idee, Piet. Hoewel kort bij jou...

DIRECTEUR

Ja, ik weet het.

OPDEBEECK

Ik zal wel een teken doen als het te lang duurt.

ROSENBERG

Marcel, laat dan de directeur meteen beginnen.

OPDEBEECK

Jaja, ik zwijg al.

DIRECTEUR

In 6a zijn er enkele problemen, maar ook in de andere 6de jaren.

ROSENBERG

Dat verwondert me.

OPDEBEECK

Mij ook.

DIRECTEUR

Er broeit iets tegen onze nieuwe collega. Het eerste probleem is dat pittige meisje van 6a.

ROSENBERG

Je bedoelt Anne.

DIRECTEUR

Precies.

VAN GOIDS

Dat kind stoort voortdurend mijn les. Als ik aan het vertellen ben, dan onderbreekt ze me altijd.

ROSENBERG

Interactie.

VAN GOIDS

Ik negeer haar, maar dat heeft geen effect.

DIRECTEUR

Je hebt ze ook al uit de klas gezet. Maar dat helpt niet: ze verlaat de school.

OPDEBEECK

Als er iets gebeurt, ben jij wel aansprakelijk, Donald.

DIRECTEUR

Ga jij ze tegenhouden, Marcel?

ROSENBERG

Je kunt ze laten nablijven, of een ernstig gesprek onder vier ogen.

VAN GOIDS

Ik heb geen vat op haar.

ROSENBERG

Anne is loslippig, maar ze heeft een goed karakter.

VAN GOIDS

Ik heb daar nog niet veel van gemerkt. Het is een beetje de hele klas.

DIRECTEUR

Hoe... een beetje de hele klas?

VAN GOIDS

Ook Johan. Hij is voortdurend met Marie bezig.

ROSENBERG

Hoe bedoel je?

OPDEBEECK

De hormonen, zeker?

DIRECTEUR

Ter zake.

ROSENBERG

Die doen veel samen. Ik geef toe: het kan storen.

OPDEBEECK

Kort op de bal spelen.

ROSENBERG

6a is een groep waarmee je goed kan werken.

VAN GOIDS

Jullie hebben al zoveel jaren ervaring.

ROSENBERG

Daarom moeten we en willen we je helpen.

OPDEBEECK

Niet vertellen. Geen groepswerk. Leerstof geven en ze thuis teksten laten lezen.

ROSENBERG

Regelmatig schriftelijke beurten.

DIRECTEUR

Wees vriendelijk, streng en rechtvaardig.

ROSENBERG

Niet altijd makkelijk.

OPDEBEECK

Donald in de leeuwenkuil! Een boutade, maar in de klas sta je er alleen voor.

ROSENBERG

En dat bereik je niet door met punten te gooien.

OPDEBEECK

Ga ook niet familiair met de leerlingen om.

DIRECTEUR

Want dat wreekt zich vroeg of laat.

ROSENBERG

Kijk, ik zal morgen een deel van mijn les aan het probleem besteden.

OPDEBEECK

Ik geef al zoveel jaren les, en toch moet ik af en toe ook nog op mijn tenen staan.

VAN GOIDS

Een troost.

DIRECTEUR

Een schrale, maar een pasklare oplossing is er niet.

OPDEBEECK

Kort houden. Geen angst.

ROSENBERG

We zullen samen ons best doen.

DIRECTEUR

Over Johan wil ik het nog eens hebben. Marcel, in het begin van het schooljaar was er iets.

OPDEBEECK

Hij gaf zijn wiskundetaken te laat af. Maar ik heb met hem gesproken,

En dat heeft blijkbaar geholpen.

ROSENBERG

Johan meent het echt goed. Een crème van een jongen.

VAN GOIDS

Je verdedigt hem!

ROSENBERG

Johan is iemand die veel in zijn mars heeft.

OPDEBEECK

Toen ik in het begin van het schooljaar over hem klaagde, had hij het over het sorteren en het bussen van reclamebladen.

En dat zou hij meer dan twee dagen in de week doen.

VAN GOIDS

En als het eerste uur geschiedenis is, komt hij vaak te laat.

DIRECTEUR

Het secretariaat heeft me dat al enkele keren gemeld.

ROSENBERG

Zijn ouders voor een gesprek uitnodigen.

OPDEBEECK

Een goed idee.

VAN GOIDS

En de ouders van Anne?

ROSENBERG

Probeer op haar golflengte te komen.

8ste scène

(sprekkamer: Johan klopt op deur)

ROSENBERG

Ja. Binnen.

JOHAN

Dag, mevrouw.

ROSENBERG

Ga zitten, Johan.

JOHAN

Het is de eerste keer dat ik door een leerkracht apart wordt geroepen.

ROSENBERG

Je kan toch vermoeden waarom? *(Johan glimlacht)*

JOHAN

Ik denk van wel.

ROSENBERG

Je resultaten voor Duits zijn niet goed. Als het zo verder gaat, dan vrees ik

...

JOHAN

U voorspelt weinig goeds!

ROSENBERG

Dan hebt u bijlessen Duits nodig. Ik denk aan de leerkracht Duits van vorig jaar.

JOHAN

Dat is een groot probleem.

(Rosenberg staat op en raakt met haar hand Johans schouder)

ROSENBERG

Waarom?

JOHAN

(streelt haar hand – Rosenberg trekt weg)

Toch wel... financieel. Bijles is niet gratis.

ROSENBERG

Dat weet ik. Enkele bijlessen moeten volstaan. Je hebt gewoon een Duits treintje gemist.

JOHAN

Kan u me geen bijles geven?

ROSENBERG

Dat mag niet.

JOHAN

Lotte...

ROSENBERG

Het is mevrouw Rosenberg. Ik zou je buiten kunnen zetten.

JOHAN

Dat doe je niet, en ik weet het. Ik hou van je, Lotte.

ROSENBERG

Stop met die onzin!

JOHAN

Hoe vaak hebben we elkaar al niet bekeken?

ROSENBERG

Je beeldt je iets in.

JOHAN

Lotte (*neemt haar handen vast – Lotte trekt dit keer niet terug*)... toch niet .

ROSENBERG

Ja, ik heb geprobeerd je uit mijn hoofd te zetten, maar...

JOHAN

het lukt je niet. De klasfoto staat op mijn tafel zodat ik je...

ROSENBERG

Ik vind je meer dan sympathiek. Ik ben verliefd, Johan.

(Johan springt op, neemt Lotte vast en kust haar – Lotte duwt hem weg)

We zijn verkeerd bezig. Stel eens voor dat er iemand onverwachts binnenkomt.

JOHAN

Dan hebben wij samen een probleem..

ROSENBERG

Ga zitten. Ter zake. Sommige collega's beweren dat je vaak te laat komt.

JOHAN

Wij hebben het thuis niet breed. Mijn vader heeft gezondheidsproblemen.

En mama moet her en der gaan poetsen.

ROSENBERG

Daarom kom je nog niet te laat.

(klopje op de deur en de directeur komt binnen – beiden bekijken elkaar en glimlachen)

9de scène

DIRECTEUR

Excuseer, mevrouw Rosenberg, ik heb u overal gezocht. Er was telefoon voor u.

ROSENBERG

Dank u wel. *(een beetje nerveus)* Ik praatte met Johan over het feit dat hij wel eens te laat durft te komen.

DIRECTEUR

Ja, Johan, zo kan het echt niet verder.

ROSENBERG

In mijn les gebeurt het zelden, maar er zijn collega's...

(houdt Johan in het oog)

DIRECTEUR

Heb jij daar een uitleg voor?

JOHAN

Ik had het net met mevrouw over mijn vader. Hij kan niet meer werken en leeft van een uitkering.

Mijn moeder heeft enkele adressen waar ze poetst.

DIRECTEUR

Met de wiskundeleraar heb je het gehad over het sorteren van reclamebladen...

JOHAN

Om het thuis een beetje ruimer te hebben, verdelen we reclamebladen.

Ik spring dus geregeld in.

DIRECTEUR

Hm.

ROSENBERG

Johan zal zijn best doen, daar ben ik van overtuigd.

DIRECTEUR

Ik vind het mooi, mevrouw Rosenberg, dat u het voor Johan opneemt.

(Johan glimlacht en knikt –directeur merkt niets)

Johan, mocht het voor je ouders moeilijk zijn om de schoolrekening te betalen, kom me dan opzoeken. Dit blijft echt onder ons.

JOHAN

Dank u wel, meneer de directeur.

DIRECTEUR

Mevrouw Rosenberg, u mag straks in de pauze een telefoontje vanuit Berlijn verwachten.

(verlaat de spreekkamer)

ROSENBERG

Dank u wel, directeur.

...(wacht tot directeur buiten is)

De school heeft je graag.

JOHAN

En wij elkaar, Lotte. *(staat op en geeft haar een kus)*

ROSENBERG

Joha... *(geeft haar opnieuw een kus)*

JOHAN

Ik hou van jou..

(Rosenberg schikt haar jurk, lacht en verlaat met ernstige blik de spreekkamer)

10de scène

(Johan verlaat als laatste de spreekkamer – in de gang komen de jongeren samen)

YVES

Wat heb jij met die van Duits uitgespookt?

NICOLAS

Ze was precies kwaad.

YVES

Een date kan ook eens verkeerd uitpakken.

ANNE

Marie, het kan verkeren!

MARIE

Alleen gevonden? Bredero was je voor.

ANNE

Ik ken hem niet, maar ik zeg: je moet ervoor gaan.

JOHAN

He, die is wel stukken ouder dan ik.

ANNE

Je merkt dat.

YVES

Hoewel! Een vrouw met ervaring... niet laten liggen.

NICOLAS

Een leerschool. Ze zou het aan mij geen twee keer moeten vragen.

MARIE

Ze valt niet op Franssprekenden.

NICOLAS

Wat ik wel weet: on fait de la bonne soupe dans de vieilles marmites.

YVES

En Johan... die zweeg in alle toonaarden.

NICOLAS

En werkte in het donker.

ANNE

Ineens op de man af! Is er iets gebeurd, Johan?

JOHAN

Eigenlijk zijn dat je zaken niet.

MARIE

Johan heeft gelijk.

YVES

Anderzijds zijn we vrienden, of niet soms?

JOHAN

Oké. Ik kom wel eens te laat in de les.

ANNE

Wel eens! Al de keren kan ik niet op mijn twee handen tellen.

MARIE

Overdrijf niet, Anne.

JOHAN

Ik ga proberen dat te vermijden.

MARIE

Heel verstandig, Johan.

JOHAN

Zeg, Anne, wat was dat eergisteren met Van Goidshoven? Die was zo vriendelijk tegen jou.

ANNE

Ja, we zijn close. *(trekt wenkbrauwen op)*

YVES

Wat doet die allemaal met zijn cyranoneus?

NICOLAS

Ik ben wel curieus.

ANNE

Ik kan hem zo om mijn vinger winden.

NICOLAS

Hoe doe jij dat?

ANNE

Met al mijn charmes en trucs.

MARIE

Zeg, hou op met dat gezever. Ik heb een probleem.

ANNE

Dat weten we.

NICOLAS

Als we iets kunnen doen?

YVES

Laat horen, Marie.

MARIE

Examens esthetica en Duits op één dag. Duits is heel wat leerstof.

JOHAN

Ik mag er niet aan denken.

ANNE

Al die grammatica: Konjunktiv I en II, de indirecte rede... En dan nog al die Duitse teksten. Dan krijgt die Duitse trut het nog in haar knikker om ons nog een Duits boek te laten lezen.

JOHAN

Let op je woorden.

NICOLAS

't Mag wel een vertaling zijn.

ANNE

Maar het komt er allemaal bij.

MARIE

Dat is juist.

YVES

En... er is nog leven na de les.

ANNE

Wat kennen wij van de Duitse literatuur?

MARIE

Rosenberg zal wel wat titels opgegeven, zeker?

YVES

Als ze nu eens esthetica met aardrijkskunde samen zetten.

NICOLAS

Dat zijn twee éénuursvakken.

MARIE

Minder leerstof.

ANNE

Al de woorden van die Duitse teksten! Schadenersatz (*zegt schadener satz*)

JOHAN

Schadenersatz! En dat betekent?

ANNE

Kan het nog niet uitspreken! Laat staan dat ik de betekenis ken.

MARIE

Schadevergoeding.

ANNE

Blokbeest.

MARIE

Dat mag ik als een compliment noteren?

YVES

Zeg, Johan, jij kent Rosenberg goed (*lacht*) Begin jij op het einde van de les eens over de examenvolgorde.

MARIE

Ik wil ook het heft in handen nemen.

ANNE

Wie gaat het doen?

JOHAN

Ik.

11de scène

(studeerkamer van Johan: Johan zit te studeren, heeft klasfoto in de hand – moeder komt onverwachts binnen)

MOEDER

Je kunt je ogen van haar niet afhouden.

JOHAN

Sorry, mama, maar ik heb echt geen tijd om naar je praatjes te luisteren.

MOEDER

De waarheid kan pijn doen.

JOHAN

Wat is er?

MOEDER

Kan je me straks even helpen? Deze week hebben ze zoveel reclame geleverd. Papa en ik zien er niet over.

JOHAN

Het komt nu echt ongelegen. Morgen twee examens.

MOEDER

Een klein halfuurtje?

JOHAN

Ik moet nog mijn Duitse teksten doen.

MOEDER

Zo'n knappe lerares, die doet wel een oogje dicht.

(Johan glimlacht)

JOHAN

Het is een harde tante.

MOEDER

Zo heb ik ze graag.

JOHAN

Jij hebt mooi praten. Ik moet wel geslaagd zijn.

12de scène

(klas met leerlingen voor meedelen resultaat – eind 1ste trimester)

ROSENBERG

Im grossen Ganzen ben ik tevreden over de resultaten.

ANNE

Moet er nu altijd Duits bij? Kan u nu niet eens gewoon doen?

MARIE

Mevrouw Rosenberg kan dat niet laten.

ANNE

En maar slijmen!

YVES

Ieder vogeltje zingt...

NICOLAS

Zoals het gebekt is.

ROSENBERG

Johan, de geziene Duitse teksten waren erg zwak. En dan wil ik het nog niet hebben over de ongeziene. Sie sollen sich anstrengen.

ANNE

Breek mijn mond niet open.

ROSENBERG

Anne, ik wil je even jennen aan het einde van dit trimester.

YVES

Plagen doet liefde verraden.

ANNE

Hallo, ik ben wel hetero!

ROSENBERG

Ik ook. Johan, kom je aanstonds even bij mij?

JOHAN

In de spreekkamer?

ROSENBERG

Nee, nee.

ANNE

In de sl...

(anderen lachen)

MARIE

Mevrouw, bedankt dat u dat Duitse boek naar het tweede semester hebt verplaatst.

YVES

Mag dat geen film zijn?

ROSENBERG

Ja.

JOHAN

Wij hebben geen dvd-speler.

ROSENBERG

Dan wordt het voor jou een Duitse roman.

JOHAN

Vind ik echt niet erg. Ik lees graag.

ANNE

Dan ben jij wel een uitzondering.

ROSENBERG

Wie heeft er thuis een dvd-speler?

(vier leerlingen steken hun vinger op, behalve Johan)

Jullie mogen met z'n beiden een film bespreken. Ik weet dat je kan googlen.

Zorg ervoor dat het echt iets persoonlijks wordt. Trouwens, aan het einde van het schooljaar spreken we onder vier ogen over de gekozen film.

NICOLAS

En de films?

ROSENBERG

Ik denk...

Das weisse Band, Der Untergang...

MARIE

Mevrouw Rosenberg heeft wel een ruime geest.

ANNE

Voor al wat Duits is.

YVES

Anne, zwijg en luister.

ROSENBERG

Das Leben der anderen, Die Blechtrommel.

MARIE

Over Das Leben der anderen heb ik iets gelezen.

ANNE

Zij weer.

YVES

We kennen onze Marie toch.

JOHAN

Doe niet zo tegen haar.

ANNE

Je verdedigt ze nogal!

NICOLAS

Altijd op twee paarden wedden.

ROSENBERG

Marie, waar gaat die film over?

MARIE

Over het leven in de DDR.

ROSENBERG

Heel goed, Marie. Jullie hebben de kerstvakantie om erover na te denken.

(lacht en kijkt naar Anne in het bijzonder)

So, meine Lieben, ich wünsche Ihnen frohe Weihnachten und ein glückliches neues Jahr.

ANNE

U bent nog wel iets te vroeg.

(leerlingen verlaten de klas, behalve Johan – Marie kijkt achterom, gaat verder)

ROSENBERG

Johan, Duits blijft zwak. De klassenraad heeft besloten

dat je best een vakantietaak maakt. Hier, bekijk je opdracht.

Voorzie je problemen, van welke aard dan ook, kom me dan opzoeken.

(glimlach bij Johan) Vandaag nog.

JOHAN

Dank u wel, mevrouw. *(bekijkt de vakantietaak, trekt een gezicht)*

Lotte, ik hou van jou. *(geeft een vluchtige kus op haar wang)*

ROSENBERG

Raus! (*gespeeld*)

(*Marie wacht Johan op*)

MARIE

Wat heeft ze gezegd?

JOHAN

Een vakantietaak. Ik moet in het leerboek de teksten voor het volgende semester voorbereiden.

MARIE

Als je wil, doen we het samen. Dat is leuk.

JOHAN

Ja, heel vriendelijk van je, maar ik moet het echt alleen doen.

MARIE

Oké. Goede vakantie.

(*geven elkaar een kus*)

13de scène

(*moeder en Johan komen kamer binnen*)

MOEDER

Ik ben gelukkig.

JOHAN

Ja?

MOEDER

Je hebt ons weer geholpen.

JOHAN

Als het vakantie is... geen probleem.

MOEDER

Duits mag geen struikelblok worden. Heb je er al wat voor gedaan?

JOHAN

Nog niet te veel.

MOEDER

De vakantie is bijna voorbij. Er tijd voor maken, jongen.

JOHAN

Als je het niet erg vindt... ik ga naar Marie. Ze heeft me beloofd me te helpen.

MOEDER

Hoe laat ben je thuis? Je hebt je rust nodig.

JOHAN

Dat is niet in één wip klaar. 't Zal wel uitlopen.

MOEDER

Allicht.

JOHAN

Je moet niet opblijven, mocht het te laat worden.

MOEDER

Neem de gsm mee.

14de scène

(Johan in kamer van Rosenberg)

ROSENBERG

Johan, we hebben mekaar niet goed begrepen.

JOHAN

Toch wel!

ROSENBERG

Schelm. *(Duits)*

JOHAN

Ik moest je zien.

ROSENBERG

En je kon niet wachten tot 5 januari?

JOHAN

Veertien dagen duren lang.

ROSENBERG

Ik haal iets om te drinken.

Ein Glas Weisswein?

JOHAN

Ja.

ROSENBERG

Nee. Dat mag niet. Je bent nog een kleine jongen.

Een frisdrankje voor jou is goed. *(plagerig – Rosenberg even weg)*

(Johan kijkt rond en ziet op de kast cd's liggen- Rosenberg komt terug met dienbord waarop een fles en twee glazen staan – schenkt in)

JOHAN

(neemt fles en bekijkt het etiket en leest)

Riesling Classic 2009...

ROSENBERG

Qualitätswein Mosel...

JOHAN

Lotte, jij bent helemaal Duits.

ROSENBERG

Zum Wohl!

JOHAN

Kus jij ook Duits?

ROSENBERG

Lekkere wijn, he! Hoe staat het met je vakantietaak?

JOHAN

Het vlot wel. Wat was jij aan het doen?

ROSENBERG

Ik was een cd van Hildegard Knef aan het beluisteren.

JOHAN

Wie is dat? Die ken ik niet.

ROSENBERG

Jullie kennen ook alleen maar Natalia, Anastasia, Clouseau!

JOHAN

Ik ben jullie niet. Ik ben Johan.

ROSENBERG

Daar ben ik blij om.

JOHAN

Leer me, hoe heet ze ook alweer? Leer me ze kennen.

ROSENBERG

(zet cd op – kiest Lass mich bei dir sein – danst even alleen en zingt mee met de cd)

Lass mich bei Dir sein, so nah bei Dir sein, dass Dein Atem meiner wird

Dein Gesicht verschwimmt, alle Ängste nimmt und Dein Mund bestimmt

Die Zeit...

(steekt haar hand naar Johan uit – dansen samen – laatste regels van het lied

zingt Rosenberg mee)

Lass mich bei Dir sein, so nah bei Dir sein, dass Dein Atem meiner wird

Wenn der Tag beginnt, uns die Stille nimmt, ist die Nacht schon nicht mehr weit.

(bekijken elkaar – Johan wil haar kussen –Rosenberg weigert)

ROSENBERG

Johan, we zijn verkeerd.

(laten elkaar los)

JOHAN

Ik hou van je.

ROSENBERG

Het is sterker dan mezelf. Een lerares met één van haar leerlingen.

JOHAN

Een leerling met zijn lerares.

(omarmen elkaar opnieuw en kussen elkaar innig- gaan terug naast elkaar zitten

- gsm van Johan rinkelt)

...

Ja.

(alleen Johan hoort)

...

Mama, we zijn nog bezig.

(verwonderd gezicht bij Rosenberg)

Ik maak het niet te laat. We werken aan de laatste tekst.

...

Jaja, ik zal voorzichtig zijn. Tot straks.

ROSENBERG

(lacht)

Johan, Johan, je hebt gelogen.

JOHAN

Als je van iemand houdt...

ROSENBERG

Ik heb het er niet makkelijk mee.

(Johan zwijgt, maar glimlacht)

JOHAN

Gevoelen...

ROSENBERG

En dat is niet rationeel.

(neemt Johan vast en bekijkt hem streng)

Denk erom dat ik niet naar je vakantietaak vraag.

JOHAN

Ja, mevrouw Rosenberg. De eerste dag van het tweede semester overhandig ik u plechtig mijn werk.

ROSENBERG

En nu, als de bliksem naar huis.

JOHAN

Ik ben al weg.

(vertrekt – kust Rosenberg op de mond)

ROSENBERG

Armer Tor!

JOHAN

Dat versta ik niet.

ROSENBERG

Best zo.

15de scène

(klas)

ROSENBERG

Jullie zijn precies nog moe na veertien dagen vakantie. Daar moeten we iets

aan doen.

JOHAN

O, ja, mevrouw, ik heb nog iets voor u. (*haalt uit boekentas vakantietaak*)

YVES

Een cadeautje voor de lerares?

JOHAN

Nee, een werkje.

NICOLAS

Dat kun jij wel zeggen.

ROSENBERG

Danke, Johan.

MARIE

Dat is zijn vakantietaak.

ANNE

Een mens weet niet hoe het allemaal begint.

ROSENBERG

Das genügt.

Sie bekommen einen neuen Auftrag. Der ist fertig am Ende dieses Monats.

ANNE

Nee, zeg!

ROSENBERG

Wat ga jij volgend jaar in het hoger onderwijs doen?

MARIE

Sie haben ganz Recht, Frau Rosenberg.

NICOLAS

Marie, vind jij nu niet dat je overdrijft?

YVES

We hebben ook nog andere vakken, mevrouw.

ANNE

Als die leerkrachten allemaal komen aandraven met hun foliekes?

ROSENBERG

Dat woord ken ik niet. Jullie maken een collage van de Duitse cultuur.

ANNE

Hebt u nu echt niks anders? Wat is cultuur?

MARIE

't Is wel ASO!

ROSENBERG

Cultuur is een heel ruim begrip.

ANNE

Dat dacht ik al.

ROSENBERG

Jullie hebben thuis allemaal internet.

JOHAN

Ik niet, mevrouw.

ROSENBERG

Dat zien we nog wel.

ANNE

Was meinen Sie, Frau Rosenberg?*(spottend)*

ROSENBERG

Sie sprechen Deutsch, Anne! Gratuliert.

NICOLAS

Vrouwen...

YVES

Je kan er geen touw aan vastknopen.

ANNE

En de mannen dan?

ROSENBERG

Mag ik?... Voor ieder van jullie heb ik een opdracht uitgewerkt.

(neemt haar papieren – Rosenberg noemt de leerling, zegt iets over de opdracht en geeft het papier)

Je gaat op zoek naar foto's, fragmenten van belangrijke werken...

ANNE

En je plakt dat allemaal op een blad.

ROSENBERG

Het moet wel kunstzinnig zijn.

ANNE

Wat nog allemaal?

ROSENBERG

Anne, jij neemt de Duitse muziek voor je rekening. Meer bepaald de klassieke.

ANNE

Ons moeder heeft thuis Nena, Peter Maffay, Udo Jürgens...

ROSENBERG

Händel, Beethoven, Bach, Carl Maria von Weber...

ANNE

Die pipo's ken ik niet.

ROSENBERG

Het is nochtans een zinvolle opdracht. Het is bijna tijd.

En ik verwacht dat je je collage voorstelt...

ANNE

Toch niet in het Duits?

ROSENBERG

Nee, in het Servo-Kroatisch

YVES

U bent wel grappig, mevrouw.

(Rosenberg deelt de papieren uit)

ROSENBERG

Johan, die deutsche Literatur.

JOHAN

Einverstanden.

ANNE

Amai, dat gaat vlotjes.

MARIE

Johan leest graag.

NICOLAS

En dan geen internet hebben.

JOHAN

Er zijn ook nog bibliotheken.

ANNE

Niet aan gedacht.

ROSENBERG

(licht dooft – publiek hoort Rosenbergs stem die vervaagt)

Marie... der deutsche Film... und dann denke ich an Fassbi...

16de scène

(thuis bij Rosenberg)

JOHAN

Ik ben nu bij Marie. Nee... niks zeggen.

(Johan kust Rosenberg)

Ga zitten, Lotte.

(Johan declameert – op een scherm verschijnt de Nederlandse vertaling)

Du bist wie eine Blume,
So hold und schön und rein;
Ich schau' dich an, und Wehmut
Schleicht mir ins Herz hinein.

Mir ist, als ob ich die Hände
Aufs Haupt dir legen sollt',
Betend, dass Gott dich erhalte
So rein und schön und hold.

(Rosenberg applaudisseert)

JOHAN

Dat heb ik niet geschreven.

ROSENBERG

Heinrich Heine.

JOHAN

Jij kent dat gedicht?

ROSENBERG

Ik heb wel Duitse literatuur gestudeerd.

(tot Johan) Lieve gekke Johan.

Ik ben zo blij. *(kust Johan)*

Waar heb je dat gedicht gevonden?

(Johan haalt uit tas een oud Duits leerboek en toont het haar)

JOHAN

Op zolder bij ons thuis gevonden. Ik heb internet dus niet nodig.

ROSENBERG

Dat boek ken ik, maar ik heb het nooit gebruikt.

JOHAN

Ik heb foto's van schrijvers genoeg. Ik knip die wel uit.

ROSENBERG

Du bist verrückt.

JOHAN

Grapje. Kopiëren, bedoel ik.

ROSENBERG

Johan, vinden je ouders het niet vreemd dat je alweer naar Marie bent?

JOHAN

Tot hiertoe niet.

ROSENBERG

Weet je wat ik nog leuker zou vinden?... Dat jezelf iets voor me zou schrijven.

JOHAN

Ik wil alles voor je doen.

(kust haar en probeert met zijn hand onder haar rok te gaan)

ROSENBERG

Nee, Johan, alles heeft zijn tijd.

JOHAN

Ik ben gek op jou.

ROSENBERG

Ebenfalls.

JOHAN

Lotte!

ROSENBERG

Jemals.

17de scène

(kamer Johan: Johan doorbladert oud Duits leerboek – op scherm komt Liebeslied van Rainer Maria Rilke – schrijft laatste regels van gedicht – leest ze luidop en memoriseert ze – moeder komt binnen)

JOHAN

Auf welches Instrument sind wir gespannt?

Und welcher Spieler hat uns in der Hand?

O süßes Lied.

MOEDER

Jongen, nog zo druk bezig.

JOHAN

We moeten een Duits gedicht opzoeken en voorbrengen...

MOEDER

Dat is mijn boek! Boven gevonden?

JOHAN

Iets ouds kan waardevol zijn. Een schat.

MOEDER

Heb je nog veel werk?

JOHAN

Nee. Moet ik nog iets ronddragen?

MOEDER

Wel ja. Ik heb de Kerkstraat niet helemaal kunnen doen. Nog één kant: de

pare.

JOHAN

Leg de reclame klaar. Ik kom zo.

MOEDER

Oké. Alles kan in de grote tas.

18de scène

(op straat)

JOHAN

(zegt luidop eerste verzen van Liebeslied dat nog altijd op het scherm te zien is)

Wie soll ich meine Seele halten, dass

sie nicht an deine rührt? Wie soll ich sie

hinheben über dich zu andern Dingen?

(kijkt om zich heen en gooit de reclamebladen weg – Van Goidsenhoven duikt

plots op)

VAN GOIDS

Goedenavond, Johan.

JOHAN

(verbouwereerd)

Goedendag, meneer... euh...goedenavond

VAN GOIDS

Aan het genieten?

JOHAN

Ja, zo zou u het kunnen zeggen.

VAN GOIDS

Tot morgen.

JOHAN

Ja, meneer.

(beiden kijken om –Johan belt aan bij Rosenberg en gaat binnen –Van Goidsenhoven heeft alles gezien, komt op zijn stappen terug, raapt de reclamebladen op)

ROSENBERG

Liebe Johan.

Wat een verrassing!

JOHAN

O, Lotte. *(kust haar innig)*

ROSENBERG

Rustig. Niet zo hevig.

JOHAN

Van Goidsenhoven liep hier voorbij.

ROSENBERG

En die zag je aanbellen.

JOHAN

Ja, natuurlijk.

ROSENBERG

Heeft hij gezien dat we...

JOHAN

Ga zitten en luister. Ik heb geprobeerd het uit mijn hoofd te leren. Ik heb de tekst in mijn zak.

Liebeslied

Wie soll ich meine Seele halten, dass
sie nicht an deine rührt. Wie soll ich sie
hinheben über dich zu andern Dingen?

(Rosenberg valt in – Johan eerst verwonderd dan lachend)

ROSENBERG + JOHAN

Ach, gerne möcht ich sie bei irgendwas

Verlorenem im Dunkel unterbringen...

(Rosenberg onderbreekt)

Johan, versta jij wat je zegt?

JOHAN

Bah... een beetje.

ROSENBERG

Niet eenvoudig.

JOHAN

Misschien zoals de liefde?

... Je kent dus ook de dichter.

ROSENBERG

Je twijfelt...

JOHAN

Zijn familienaam begint met de letter r.

ROSENBERG

En zijn voornaam ook.

JOHAN

Jij bent subl...

ROSENBERG + JOHAN

(Rosenberg neemt Johan bij de schouder)

R...ainer Ma...ria R...ilke!

(kussen elkaar)

ROSENBERG

Eén van de volgende dagen doe ik een belangrijke mededeling.

JOHAN

Oh... hoe plechtig! En die is?

ROSENBERG

Mijn geheim.

JOHAN

Wil jij een tipje van de sluier oplichten?

ROSENBERG

Überhaupt nicht.

JOHAN

Bitte, Liebchen!

ROSENBERG

Wir gehen weiter auf Deutsch?

JOHAN

Überhaupt nicht.

19de scène

(bureau van de directeur)

DIRECTEUR

Ik heb u laten roepen, Johan.

(directeur haalt vanonder bureau reclamebladen- Johan schrikt als hij ze ziet)

...

U kent deze reclamebladen.

JOHAN

Ja, meneer.

DIRECTEUR

Jij hebt ze in de Kerkstraat weggegooid?

JOHAN

Ja, meneer.

DIRECTEUR

Je ouders en jij kunnen daardoor in de problemen komen.

JOHAN

Ja, meneer.

DIRECTEUR

Waarom doe je het dan? Ik apprecieer dat je eerlijk bent.

JOHAN

Bijna iedere avond moet ik mijn ouders helpen, en nu...

DIRECTEUR

werd het je te veel.

JOHAN

(aarzelend)

Ja... meneer.

DIRECTEUR

Jij houdt van mevrouw Rosenberg?

(er wordt op de deur geklopt)

Ja.

(Rosenberg komt binnen- Johan verwonderd – Rosenberg legt hand op Johans schouder)

ROSENBERG

De secretaresse zei me dat u me verwachtte.

DIRECTEUR

Zo is het.

(wijst naar reclamebladen)

ROSENBERG

Ja.

DIRECTEUR

Ik weet het.

...

ROSENBERG

U weet het.

DIRECTEUR

Ja.

ROSENBERG

Op een avond is Johan bij me komen aanbellen.

DIRECTEUR

Lotte en Johan... de grote liefde.

ROSENBERG

Ja.

(Johan knikt)

DIRECTEUR

Ik ben niet boos, maar je weet...

ROSENBERG

Ik ben lerares, toch wat jaren ouder dan Johan.

JOHAN

Ik hou van haar, meneer de directeur.

DIRECTEUR

Weten je ouders het?

JOHAN

Nog niet. Maar mijn moeder zal niet verwonderd zijn. Ze vermoedt iets.

DIRECTEUR

Er zal worden geroddeld.

ROSENBERG

Dat weet ik.

DIRECTEUR

De school mag niet in opspraak komen.

ROSENBERG

Ik zal meer dan voorzichtig zijn.

JOHAN

Meneer Van Goidsenhoven heeft gezien dat ik...

DIRECTEUR

Dat is zo.

ROSENBERG

Van Goisenhoven heeft Johan bij me zien aanbellen.

JOHAN

En hij zag me de reclamebladen weggoaien.

ROSENBERG

Dat heb je me niet gezegd, Johan.

JOHAN

Neen.

ROSENBERG

Nu begrijp ik.

DIRECTEUR

Hoe?

ROSENBERG

Afgewezen.

JOHAN

Ik kan niet volgen.

DIRECTEUR

Ik wel. Je bent nog jong, Johan.

ROSENBERG

Maar ik hou van hem.

20ste scène

(Johan aan bureau in kamer met klasfoto voor zich)

JOHAN

(schrijft en leest luidop)

O, du mein herrliches Schätzchen

O, du mein herrliches Schätzchen

Ich liebe dich so sehr...

(moeder komt stil Johans kamer binnen)

MOEDER

Verliefd?

(Johan schrikt)

JOHAN

Euh... nee.

MOEDER

Heb je een vriendinnetje? Ik hoor Schätzchen...

JOHAN

Jij... luistervink!

MOEDER

Een beschermdde vogel.

JOHAN

Wat een humor! *(neemt moeder vast)*

MOEDER

Wat eten we vanavond? Je mag kiezen.

JOHAN

Och ja, ik ben iets vergeten te zeggen.

MOEDER

Typisch voor iemand die verliefd is ...

JOHAN

Mama, hou ermee op. Vanavond om 7 uur begint een lesmarathon in de klas.

MOEDER

En daar kan je niet ontbreken. Dat versta ik.

JOHAN

We krijgen warme hapjes op school.

MOEDER

En wie maakt die klaar?

JOHAN

Enkele ouders.

MOEDER

En aan mij heb je niks gevraagd. Ik had ook wel willen meewerken.

Johan, ik geloof je niet.

JOHAN

En toch is het zo.

MOEDER

Naar wie ga je vanavond?

JOHAN

Ik heb toch gezegd: lesmarathon.

(moeder kijkt op zijn bureau)

MOEDER

(leest gedicht) Ich liebe dich so sehr. (begint te lachen)

Een lesmarathon die om 7 uur begint! Dat maak je me niet wijs.

JOHAN

Is dat...

MOEDER

Vrouwelijke intuïtie. Daar is niks verkeerd mee.

Staat ze op de klasfoto?

JOHAN

Ja.

MOEDER

Mag ik ze nog eens zien?

JOHAN

Ja, maar nu niet. Alles op zijn tijd.

MOEDER

Vanavond eet je dus niet thuis?

JOHAN

Ik vrees van niet.

MOEDER

Vergeet niet dat je nog lang moet studeren.

JOHAN

Ik had het kunnen weten.

MOEDER

Mijn ouders, en hun ouders...

21ste scène

(klas)

ROSENBERG

Hoe ver staan we met onze collage?

(gemompel in de klas)

Wo ist der Enthusiasmus?

Ich habe noch was.

ANNE

Er zijn nog andere vakken dan Duits, he, mevrouw.

YVES

Ineens krijgen die leerkrachten dat allemaal.

ROSENBERG

Wat bedoelt u?

NICOLAS

Ze beginnen de ene na de andere taken op te geven.

JOHAN

Je zou denken dat ze met mekaar hebben afgesproken.

MARIE

Ik wil niet vervelend doen, mevrouw, maar het is zo.

ANNE

Applaus, Marie.

ROSENBERG

Maar ik zal voor de nodige afwisseling zorgen.

ANNE

't Zal wat zijn?

ROSENBERG

Sie glauben mir nicht?

ANNE

Een leerkracht geloven?

YVES

Mag je nooit doen.

NICOLAS

Ook al zijn ze nog zo sympathiek... vertrouw ze niet.

JOHAN

Niet iedereen over dezelfde kam...

ANNE

Die afwisseling, mevrouw?

ROSENBERG

Naar Berlijn.

JOHAN

Wauw!

ANNE

Wat hoor ik?

MARIE

Super!

ROSENBERG

Een mooie bekroning van het laatste jaar.

JOHAN

Het wordt onvergetelijk.

MARIE

Zonder twijfel.

ROSENBERG

Drie dagen en vier nachten

JOHAN

Drei Tage und vier Nachte.

ROSENBERG

Leer het meervoud van de substantieven. Nächte!

ANNE

Heisse Nächte!

ROSENBERG

Johan, nu.

MARIE

Wat?

ROSENBERG

En er is nog iets.

MARIE

U houdt echt niet op, mevrouw.

YVES

Een verrassingsdag.

NICOLAS

Niet overdrijven, mevrouw.

MARIE

Des guten zuviel!

ROSENBERG

Johan en ik houden van elkaar.

(stilte)

ANNE

Dat is toch fantastisch.

MARIE

Natuurlijk.

YVES

Ja.

NICOLAS

En wat gaan we in Berlijn doen?

22ste scène

(Johan werkt op zijn kamer als moeder binnenvalt)

MOEDER

Ha, je bent goed bezig, zie ik. *(blij-ernstig)*

JOHAN

Mama, je komt als geroepen.

Handteken dat reiscontract voor Berlijn eens. Die van Duits heeft dat morgen nodig.

MOEDER

Lotte.

(Johan schrikt)

JOHAN

Ja, mevrouw Rosenberg.

MOEDER

Lotte, zoals ik zei.

JOHAN

Mama!

MOEDER

Ik ben op de hoogte. De directeur...

JOHAN

Ik hou van haar.

MOEDER

Heb je zo weinig vertrouwen in me?

JOHAN

Toch wel!

MOEDER

Ik begrijp je.

JOHAN

Lotte is zoveel ouder dan ik. En ik moet nog verder studeren...

MOEDER

Trompet- en hoorngeschal is er nu niet direct bij. Ik ben niet boos.

JOHAN

Lotte en ik weten niet wat er met ons gebeurt.

MOEDER

Zo is dat.

Ik voelde wel aan dat er iets was.

JOHAN

Ik ben gelukkig.

MOEDER

En zo moet het blijven.

JOHAN

Lotte en ik houden van poëzie, van literatuur.

MOEDER

Daar kan je wel niet van leven.

En weet de klas het?

JOHAN

Lotte heeft het gezegd.

MOEDER

En de reactie?

JOHAN

(neemt mama vast)

Laat me gelukkig zijn, al is het nu...

MOEDER

Johan, ik geloof in jou.

Het contract voor de handtekening?

JOHAN

Hier.

Dan kan ik...

MOEDER

... kan jij het naar haar brengen. Nu nog.

JOHAN

Morgen... is ook goed. Of hoe?

MOEDER

Mijn gelukkige Johan. Ik ben alleen bezorgd.

23ste scène

(bij Rosenberg – naast elkaar)

ROSENBERG

Je ziet er stralend uit.

JOHAN

Mama is bekommerd.

ROSENBERG

Ik denk na.

JOHAN

Ik heb iets voor je geschreven, Lotte.

ROSENBERG

(staat op – steekt enkele kaarsjes aan)

Liefde heeft sfeer nodig.

JOHAN

Op een notenbalk.

(Rosenberg zet een cd op)

O ja, waarvoor ik niet ben gekomen...

(haalt lachend het reiscontract uit zijn tas en geeft het Lotte)

ROSENBERG

Gelukkig, daarvoor geen energie verspillen.

(neemt het contract aan zonder het te bekijken en gaat erg dicht bij Johan zitten)

JOHAN

Je bent mooi, Lotte.

(wil haar kussen – Rosenberg weert af)

ROSENBERG

Je hebt iets op papier gezet?

JOHAN

Geen wereldliteratuur.

(terwijl Johan zijn gedicht voorleest, stelt Rosenberg zich verleidelijk op)

Liebe

Ich wollte dich schon lange sagen:

Ich liebe dich.

Ich wollte dich schon lange sagen:

Ich wünschte: es wäre du und ich.

Ich wollte dich schon lange sagen:

Niemand ist so wie du.

Ich wollte dich schon lange sagen:

Deine Liebe verblindet mich.

Ich wollte dich schon lange sagen:

Ich will dich für ewig bei meiner Seite.

(Rosenberg komt dicht bij Johans gezicht en tongkust hem)

ROSENBERG

Das wollte ich DIR sagen.

JOHAN

Zonder basis....

ROSENBERG

We kunnen niet zonder.

JOHAN

Eén fout...

ROSENBERG

met grote gevolgen.

JOHAN

Belangrijk!

ROSENBERG

Nooit.

JOHAN

Dan heb ik geen problemen voor het vak Duits.

ROSENBERG

Oh... misschien wel. Wat drinken we? Ein Glas Liebfraumilch oder Fruchtsaft?

JOHAN

Liebfraumilch. Ik wil je proeven iedere dag.

ROSENBERG

Nu.

JOHAN

Je ruikt lekker.

ROSENBERG

Nu nog.

JOHAN

Ik laaf me aan je schoonheid.

ROSENBERG

Ook als ik vleugeltjes aan de onderarmen krijg?

Moment. (*Rosenberg ontkurkt fles en schenkt in*)

JOHAN

Zum Wohl.

ROSENBERG

Prosit!

JOHAN

Heerlijk... zo dicht bij jou.

ROSENBERG

Leer me ontdekken.

JOHAN

Een hemels geluk dat me dit mag overkomen.

24ste scène

(*Ierarenkamer: directeur, Rosenberg, Van Goidsenhoven en Opdebeeck*)

DIRECTEUR

Waarom we hier samen zijn...

VAN GOIDS

Voor de laatste richtlijnen naar Berlijn.

DIRECTEUR

Had gekund.

OPDEBEECK

Het wordt tijd dat we weten wie mee mag.

ROSENBERG

En wie bepaalde opdrachten klaar moet hebben voor de klassen die studie hebben.

DIRECTEUR

Jullie hebben meer dan overschot van gelijk.

ROSENBERG

Voor Berlijn is alles bijna in kannen en kruiken.

VAN GOIDS

Ik ben nog nooit in Berlijn geweest.

DIRECTEUR

Je bent nog een jong leraar.

VAN GOIDS

Ik ben er al op verkikkerd.

DIRECTEUR

Collega's, Lotte heeft een vriend.

OPDEBEECK

Ik ben blij voor jou, Lotte.

Maar moesten we daarvoor blijven, directeur?

VAN GOIDS

Ik verwacht veel van Berlijn.

ROSENBERG

En jullie kennen mijn vriend... Johan uit 6a.

(verwondering bij Van Goids en Opdebeeck)

OPDEBEECK

Ik ben even verbouwereerd.. toch proficiat.

VAN GOIDS

Gefeliciteerd, Lotte. Sorry voor...

ROSENBERG

Je bent een jonge en goede collega.

DIRECTEUR

Ik heb al een vertrouwelijk gesprek gehad met Lotte.

ROSENBERG

Beste collega's, ik voel me gesteund. Ik vergeet niet: ik ben lerares. Mijn job zal er niet onder lijden. Ook niet de school.

OPDEBEECK

Weet de klas het al?

ROSENBERG

Ja.

OPDEBEECK

Wij, leerkrachten, komen op de tweede plaats?

ROSENBERG

Mijn klas is...

OPDEBEECK

Ik voelde onlangs dat er iets gaande was...

ROSENBERG

6a is crème.

VAN GOIDS

De groep respecteert je, Lotte.

DIRECTEUR

Iedereen.

ROSENBERG

Op school is Johan een leerling net als de anderen.

OPDEBEECK

Eigenlijk zouden we moeten toosten, directeur?

DIRECTEUR

Bedankt voor jullie collegialiteit.

25ste scène

(bij Lotte)

JOHAN

Lieve Lotte, je lijkt zo opgewekt?

ROSENBERG

Ja...

JOHAN

Kan niet anders: ik ben er.

ROSENBERG

Gekke jongen.

JOHAN

Ik ben smoor.

ROSENBERG

Ieder moment met jou.

(kussen elkaar)

JOHAN

Weet je wat mijn mama zegt?

ROSENBERG

Alweer weg?

JOHAN

Liefde is als mayonaise. Ze lukt of ze klontert.

ROSENBERG

Ze zal niet klonteren.

JOHAN

O... Lotte. (*kust haar*)

ROSENBERG

Rustig!

Komt van een auteur?

JOHAN

Ja.

ROSENBERG

Ik kan er geen naam op plakken.

JOHAN

Een hint.

Mijn mama heeft – ik denk – bijna alle Maigrets gelezen.

ROSENBERG

Simenon.

Ik moet je nog iets zeggen.

JOHAN

Je gaat me toch niet ontgoochelen?

ROSENBERG

Dan zou ik anders klinken.

JOHAN

Ik sloeg al bijna in paniek.

ROSENBERG

Op een personeelsvergadering heb ik de collega's ingelicht.

JOHAN

En wat was de reactie?

ROSENBERG

Met knikkende knieën ben ik naar de vergadering gegaan.

JOHAN

Ja, dat begrijp ik.

ROSENBERG

Collegiaal.

JOHAN

Joepie! *(kust haar)*

Dat is gewoon schitterend.

ROSENBERG

Dat wil niet zeggen dat het er voor ons makkelijk op wordt.

JOHAN

Laten we van ieder moment dat we samen zijn, genieten.

ROSENBERG

Ik heb nog een fles Zeller Schwarze Katz.

(gaat fles halen)

JOHAN

Zal wel lekker zijn.

ROSENBERG

We hadden thuis een wijnkelder.

JOHAN

Wij drinken water van de kraan. Mag ik ze ontkurken?

(Rosenberg knikt, Johan neemt fles en leest voordat hij ontkurkt)

Qualitätswein Mosel. Ja, je kent het. Kom dicht bij mij.

(Rosenberg schenkt in en samen drinken ze)

JOHAN

Heerlijk zoals jij!

ROSENBERG

Ga je dat ook zeggen als ik een facelift nodig heb?

JOHAN

Lotte!

(drinken samen – Johan bekijkt haar en declameert)

Reverie

je slaapt in de herinnering aan mijn strelen

die zo zacht is

als mijn strelen.

je lichaam droomt je lichaam

en jij droomt dat het samen is

met mij.

en ik droom dit alles.

(stilte)

Nee, niks zeggen nu.

...

ROSENBERG

Ik ben jij.

JOHAN

Ik ben jij.

(Lotte en Johan verstrengelen zich in elkaar – licht dooft)

26ste scène

(klas)

ROSENBERG

In Berlin übernachteten wir in einem Hotel, etwa fünf Kilometer vom Zentrum.

Wir fahren entweder mit der S-Bahn oder mit der U-Bahn.

ANNE

Verstehe ich nicht.

ROSENBERG

Wer von euch kann Anne das erklären?

JOHAN

In Ost-Berlin sprach man damals von S-Bahn...

ANNE

Bedankt. Hoe komt dat toch dat jij dat allemaal zo weet?

MARIE

Niet van mij, Anne.

YVES

(lachend)

Wie erklären Sie das, Frau Rosenberg?

NICOLAS

Awel, dat wou ik nu ook vragen.

ROSENBERG

Ich habe es ihm gesagt.

JOHAN

Wir lieben uns.

ANNE

Marie, zo te horen heeft dat al vruchten afgeworpen.

ROSENBERG

Anne, je bent een plaagstok.

MARIE

Ik kan dat verdragen.

YVES

En ik heb altijd gedacht: Marie en Johan...

NICOLAS

Ik zat ook in die richting...

MARIE

Het is niet omdat Johan en ik wel eens samenwerken... Eigenlijk ben ik blij.

ANNE

Weet je wat ik denk: iedereen.

Mevrouw Rosenberg, mag ik iets vragen?

ROSENBERG

Ja, maar ik moet nog les geven.

YVES

Mevrouw!

NICOLAS

Liefde overwint alles.

ANNE

Dat heb je niet alleen gevonden, Nicolas.

En is dat al lang bezig?

ROSENBERG

Ja.

JOHAN

Ja.

ANNE

Johan, goed bezig. Jij zegt al precies wat zij zegt.

MARIE

Zo moet het ook zijn.

ROSENBERG

Überhaupt nicht.

ANNE

En zijn jullie al samen naar...

YVES

Zoiets vraag je toch niet!

ANNE

Dat ging ik ook niet vragen. Alleen jouw reactie verklapt waar mannen aan denken.

NICOLAS

Wat wou je precies vragen, Anne?

ANNE

Of ze al samen weg zijn geweest?*(lacht)*

MARIE

Ik heb je graag, Anne.

En hoe gaat het nu verder, Johan?

JOHAN

Mevrouw Rosenberg blijft mijn lerares.

YVES

Je spreekt haar toch aan met de voornaam?

ROSENBERG

De school en ons privéleven houden we gescheiden.

ANNE

Ons privéleven!

JOHAN

Hoe moet mevrouw Rosenberg het anders zeggen?

Er zal in de klas niks veranderen.

MARIE

Misschien toch eens niet de sluiertjes over de examenvragen oplichten?

ROSENBERG

Marie, hoe durf je? Dat verwondert me.

ANNE

Mij ook.

ROSENBERG

Johan en ik zijn regelmatig samen...

JOHAN

En over de school wordt met geen woord gerept.

ROSENBERG

Je ontgoochelt me, Marie.

JOHAN

Jammer.

NICOLAS

We moeten ophouden.

YVES

en het glas heffen.

ROSENBERG

Als we in Berlijn zijn, zal ik jullie trakteren. Beloofd.

YVES

Daar kijken we naar uit.

NICOLAS

En dat doen we allemaal.

(iedereen knikt, behalve Marie)

27ste scène

(al wandelend over podium –Duitse muziek om Berlijn te suggereren)

YVES

En, Johan, vannacht niet op haar kamer geweest?

JOHAN

Wat denk je?

NICOLAS

Wat moet ik me daar nu bij voorstellen: een oudere en een jongere?

ANNE

Weten jullie nu echt niks zinnigs te zeggen?

MARIE

Tot hiertoe is het al de moeite waard.

ANNE

Rosenberg heeft dat allemaal goed georganiseerd.

JOHAN

Ik zeg niks.

YVES

Ja, beter kan niet. Er is veel afwisseling.

NICOLAS

En de leerkrachten laten ons genoeg vrij.

JOHAN

We zijn wel volwassen mensen.

ANNE

O ja?

MARIE

Rosenberg is er één uit de duizend.

JOHAN

Marie, jij moet iets goed maken.

YVES

Ik zie de andere leerkrachten dat nog niet doen.

ANNE

Die hebben dan weer andere kwaliteiten... die wij nog niet kennen, zeker.

NICOLAS

Duits is niet direct mijn lievelingsvak, maar zoals zij dat geeft...

ANNE

We zouden ze missen.

JOHAN

Mevrouw Rosenberg wordt de hemel in geprezen.

YVES

Zeg maar Lotte, Johan. Vind je niet, Marie?

MARIE

't Is al goed.

NICOLAS

Iedereen heeft ze graag.

ANNE

En onze Johan in het bijzonder.

YVES

En straks nog naar de Belgische ambassade.

NICOLAS

Hoe heeft ze dat klaargespeeld?

JOHAN

Netwerk.

MARIE

Een bezige bij.

ANNE

Connecties.

JOHAN

Anders is de kans klein dat je daar ooit komt.

YVES

Of je moet dik in de shit zitten.

ANNE

Weet jij waar we moeten samenkomen?

JOHAN

Ik heb dat opgeschreven.

ANNE

Hoe vlijtig!

YVES

Dan zien ze mekaar nog eens.

NICOLAS

Hebben we nog tijd om op een terrasje iets te drinken?

ANNE

Laten we met onze groep voor de laatste keer dit schooljaar samen genieten.

MARIE

Kijk eens wie daar aan de overkant is, Johan.

JOHAN

Lotte!

(Rosenberg steekt haar hand op, wil naar Johan toe -geluid van auto's wordt heviger – een ongeval wordt gesuggereerd)

JOHAN

Lotte! Nee

(Lotte op de grond –Johan geknield bij haar, heft haar hoofd op – andere leerlingen komen erbij staan)

ROSENBERG

Lieve Johan, ik heb zo naar je verlangd.

JOHAN

Ik ben bij je. Ik hou je vast.

ROSENBERG

Ik blijf hier. Je zult zonder mij terug moeten.

JOHAN

Nee, wij blijven samen.

ROSENBERG

(begint moeilijk te spreken)

Ik heb een cadeau.

JOHAN

Wees rustig. *(doet een teken aan een leerling om het pakje te openen)*

ROSENBERG

Een bundel Duitse liefdesgedichten.

JOHAN

(leest titel) Ich liebe dich immer mehr.

(Rosenberg bekijkt Johan en sterft)